

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA...

Subscription per year \$4.00

Telephone, 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Прітчард і МакГрегора, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ВІДКРИЛИ СВОЇ КАРТИ.

Не люблять наш жовтоблукні противники, коли ми їх називаємо агентами міжнародної буржуазії, поганенькими, ікчемними, бо серйозно з ними мало хто числиться, але проте агентами. Зараз же, в часі загальної економічної кризи й посиленої кампанії міжнародної буржуазії проти Радянського Союзу, є попит і на петлюрівських та інших українських контрреволюційних недостатків. Зараз бо час, в якому "на старуху буває поруха".

Міжнародній буржуазії, англійським капіталістам, польській шляхті тепер недобитки української контрреволюції потрібні. На них зараз є попит на міжнароднім ринку. А ці у свою чергу не залишаються в довіру і зі шкери лнуть, щоб лиш доказати панам свою вірність: "одні разом з панами протестують, другі разом з біскупами моляться богу, щоб допоміг повалити радянську владу, треті просто згорі проголошують Україну від Сяну аж по Дон, з Кубаню і з Кримом англійською домнією. Вже й англійський прапор над нею "водрузили".

Такими "ширими" з найширших патріотами заявили пани з "The National Press", які люблять "Канадійського Фармера", польського "Часу", німецького "Der Nordwesten", хорватського "Canadian Voice", видають же місячник в англійській мові "The New Canadian". В "The New Canadian" за місяць березень проголосили вони вже Україну англійською домнією. Вони виготовляють вже петицію від імені 45 мільйонів українців до англійського короля, в якій благають його, щоб він відкинув просьби 45-ти мільйонного українського народу, що заселює Україну радянську, галицьку, буковинську, волинську, карпатську, кубанську, кримську, зелений клин, а невдовзі за селюватиме і шайи Кавказ з його нафтою — щоб англійський король був тактичний і взяв під свою опіку всі українські землі і все, що над ними, в них і від ними.

В тій статті, хоч не у всіх подробностях, але все ж таки досить виразно, описується всі величезні користи для британського капіталу, якщо він згодиться признати Україну своєю домнією. Перш всего пани з "National Press", що з приводу цієї прочистки вже проголосили себе "Лігою Бритійських Українців", докладають британським капіталістам, які то величезні земельні, мінеральні, нафтові й лісові багатства має Україна. Ці багатства "Ліга Бритійських Українців" видає англійським капіталістам в концесії.

Ще ширшим дарунком для британських капіталістів буде Україна з політичного боку. Україна — це ж шлях із центральної Європи до Західної Азії. Одночасно Україна межує з Чорним і Азовським морями, через які лежить шлях до Середземного моря. Тут же по сусідстві й Туреччина, яка тепер вже ніякої небезпеки не представляє, навіяки, сусідство якої є навіть дуже корисне (Туреччина також має нафту!) британським капіталістам — доказує "The New Canadian".

Далі — українці вже колонізують Крим, а в дуже короткому часі ціаком захоплять і Кавказ. Гей, панове британські капіталісти, чи вам оми повизнали, що не бачите, яким лакомим куском є для вас Україна, що її з подякою видає вам 45-мільйонне українське населення цілого світу через своїх репрезентантів з "Ліги Бритійських Українців"?

Колі ви ще не переконалися, то слухайте ще раз: через Україну лежить найкоротша дорога з центральної Європи до південної частини Центральної Азії і до... Індії — панове британські капіталісти! Тислухайте ви "дипломатів" з "Ліги Бритійських Українців", що в недалекому майбутньому ця дорога матиме для вас велике значення (чи не для втечі з Індії?).

Отак переконують "дипломатів" з "National Press" британських капіталістів, щоб вони взяли Україну під свою опіку. Для більш набіжного доказу про те, як користи несе Україна Беликим Британіям, вони на 13-ій сторони "The New Canadian" вмістили ману України, поставили над нею англійський прапор, мовляв, дивіться, "земля наша велика і багата", приходьте за концесіями, а ми продаватимем вам шері.

Все вище сказане "Лігою Бритійських Українців" не є вивом якоїсь хоррої фантазії. Це є задушевні бажання багатьох українських контрреволюційних недостатків. "The New Canadian" каже, що цілий рік првадилася переписка між лідерами українського населення цілої Канади і Європи й нарешті розпочато вже кампанію за створення всесвітньої організації під назвою "Ліга Бритійських Українців", яка ще до свого створення постановила вже просити англійського короля проголосити Україну та "її повіті" — Крим, Кавказ, а згодом і Туреччину, своєю домнією.

Тепер маленьке запитання: якого ж лиха всі оті лідери жовтоблукніть угрупувань ляля нас, коли ми назвали їх агентами міжнародного капіталу? Краще були б зразу сказали, що вони є лише агентами британського капіталу. Хоч це також справи ще не вичислює. От, наприклад, перемиський "Укр. Голос" є иншою думки, як "The New Canadian". Він в ніякій дитині не вірять, але починає вже організувати легіони українських стрільців, які, люблять військ П'явуського, мають іти і завойовувати Радянську Україну польській шляхті.

Знову ж вінніпегський "Укр. Голос" сердиться на "дипломатів" з "Ліги Бритійських Українців" за те, що не вміють тримати язика за зубами. Він з їхньої петиції, почуває дук:

ображений. "Колі Польша або Москва так говорять, — каже "Укр. Голос", — то ім нема чого дивуватися... бо в їх інтересі є пояснити, що бунтуються проти них тільки ікчемні (українські — зам. редакції) люди, що далися перекупити судій ворожій державі".

Отже чуєте панове з "Ліги Бритійських Українців" — так відкрито говорити, як ви це зробили, не годиться... Люди готові подумати, що українці, це такі ікчемні люди, що вони даються підкуплювати чужій державі і не дбають про самостійність, або, иншими словами, продають самостійність за концесії. А то треба дбати... обовязково треба: Тоді й за концесії й за шляхи до Індії та до кавказької нафти можна більше дістати. А головню про такі річі не треба отак отверто кричати, бо як же ж тоді можна буде когось дурити, що ми боремось за самостійність? Дуже образився "Укр. Голос" на "Лігу Бритійських Українців" за таку невчасну нетактичність і має слухність.

А на нашу думку, то вже таки краще отак отверто: "Ліга Бритійських Українців" хай ставить британський прапор; СССР — хай ставить білого орла підперши його тризубом; просвітити хай тигнуть білогвардійського двоголового, січовики безголового, а разом все це буде називатися "соборна й незалежна".

Але все це так і залишиться на папері, бо над Радянською Україною повіває вже червоний прапор, якого ніякі агенти ні британського капіталу, ні польської шляхти не досягнуть.

ЯК ПОЛІЦІЯ МАСАКРУВАЛА ДЕЛЕГАТІВ СЕЛЬ-РОБУ ЄДНОСТІ.

Зараз після розв'язання Конгресу Сель-Роб Єдності представниками городського староста, завилася перед будинком Т-ва ім Лисенка під проводом мундурного комісара околдо 60 поліціянтів, узброєних в карабин. Частина з них обсадила площу й вулицю перед будинком, а решта вдерлася на сходи і саяло, де відбувався Конгрес.

Помимо того, що делегати почали вже розходитися, поліціянти з комісарем на чолі вдерлися на саяло, перевертуючи по дорозі виходячих делегатів. Шойню тепер почалося властиве "опорожнювання саялі".

Поліціянти мов звірі киулися на делегатів, ударяючи в них колбями цілою силою, куди лиш попадає. Взагалі неможливо описати дикій і брутальної розправи озвірелих знарядь фашизму над безборонними людьми. Подібну масакру бачили ми хіба ще на конгресі професіюк на 1. листопада м. р.

Кожний делегат, вибитий колбями зі саялі, попадав одиначем на бортари в шпалар

СІМ РОКІВ ІСНУВАННЯ МОДР-У.

Організації, що ставили собі завдання нести допомогу жертвам класової боротьби і сисували і перед війною в різних капіталістичних країнах.

Для поширення своїх ідей діяв МОДР часопис, журнали, книжки і брошури, в котрих подається звіти про білий терор в цілому світі. В 1927 р. видавав МОДР на порижніх мовах 41 періодичних органів, багато журналів і брошур. В самому Радянському Союзі видавав "МОДР" 12 журналів і випустив 67 брошур.

Досягнення, проведені МОДР кампанії є великі. Злагодження кар, звільнення багатьох соток революційних діячів, демаскування брутальних переслідувань і насильств фашистського білого терору і т. д. є безсумнівними висидами цих кампаній.

Найвиразнішим політичним наслідком всіх цих кампаній МОДР-у є повстання однопілотного революційного фронту боротьби трудящих проти білого терору. Зражені своїми вождями беспартійні й соціал-демократичні робітники, серед котрих живе ще дух класової боротьби, масово приєднуються до кампанії і акцій МОДР-у, а виявлені акції солідарності з-переслідуваними борцями класової визвольної боротьби проти білого терору найкраще цементують класову єдність пролетаріату понад голови всяких соціал-зрадників.

поліціянтів, відчуваючи на своїй голові, спині й грудях удару останнього поліціянта, що стояв вже при самих сходах, летіли делегати комиті головною по крутих сходах, попадаючи на другому й першому поверсі та на партері в новий поліційний шпалар. Не було пощади навіть для жінок ан для сиоволодих стариків. Ця дика масакра припинилася шойню тоді, коли на саялі залишилося ще яких 10 осіб. Делегати з поліціянтами так були обезсилені своєю "роботою" що соплі, як ковальські м'яси й мусли шукати якоїсь опори, щоб не впасти від умучення. Так дико розправився фашизм з селянами й робітниками, думаючи, що таким способом зможе відстрашити їх від боротьби за своє соціальне й національне визволення з під капіталістичного ярма.

Того самого дня переведено ревізів в помешканні Секретаріату С-Р-Е, та у всіх членів ЦКК і редакції "Сель-Робу", що мешкають у Львові. Розуміється, ревізії дали бажаного для поліції висяду.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО МАСОВІ МІТІНГИ 30- БЕРЕЗНЯ!

Старання українських робітничо-фармерських масових організацій в Канаді — в неділю 30 березня ввійти в Українських Робітничих та Фармерських Домах відбудуться масові мітінги в справі протирадянської кампанії, що її провадять міжнародні капіталісти та клерикали проти Радянського Союзу, а з'окрема що її провадять українські петлюрівські та інші контрреволюційні угрупування проти Радянської України.

Саме тепер в столиці Радянської України Харкові судять 45 провідників петлюрівської "Спілки Визволення України". Вже на самому суді керівники тої "спілки" Євремів і Ніковський призналися, що вони підтримували зв'язок з петлюрівським закордоном та з польською шляхтою через польських дипломатичних кур'єрів. Призналися вони ще на саідстві, що їхня мета була — підготувати багате селянство та буржуазну інтелігенцію до повстання проти радянської влади, а це повстання мало статися тоді, коли не Україну мала прийти збройна сила з закордону, тобто військо польської шляхти. У свої власні сили, ні в силу багатого селянства, куркульній, єфремівщині не вірила. Вона вірила тільки в силу міжнародного капіталу, в армію польської шляхти.

Кожному з нас ясно, які ріки робітничої й селянської крові потекли-б по Україні, коли-б затії отих "нецьколюбів" здійснювали. Кожний з нас знає, який нагай, багнет, шибениця запанували-б на Україні, коли-б туди вернули польські та інші поміщики, фабриканти, вся контрреволюційна наволок, яким єфремівщина обіцяла повернути назад землі, фабрики, маєтки, що є зараз в посіданні працюючих.

Жах огортає при самій лише думці, що таке могло статися. Але таке не сталося й не станеться. Ті, що до цього хотіли й старалися доневрадити, зараз відповідають перед судом трудящих. Нічого не допоможуть їм протести петлюрівців. Але українські трудящі маси Канади, трудящі Канади й цілого світа взагалі повинні знати, що таке єфремівщина, автокефалія.

Тому йдіть громадо 30 березня на масові мітінги до Укр. Роб. Домів, візьміть участь в демаскуванні наклепів на радянську владу і запротестуйте проти протестів петлюрівщини.

ХОЧ НЕ ПРАВОСЛАВНІ, АЛЕ ВСЕ ТАКИ ПОБОЖНІ КОЛЮЧКИ.

Невслічке боєм спасемо містечко Мендота в стеїті Іллінойс, недалеко Чикаго. Методська єпископальна церква є в нєму, а в церкві, як звичайно — пп... Джеймс А. Вілсон називається.

В церкві є й дячок, він же зарозумілий і замітаний. Дячок той Емос Еліот називається, а його жінка — мисис Емос Еліот.

В тому ж містечку" не без смутку... Вдова мисис Ема Вагатакують стейтвого прокуратора Генсона, щоб він не тиснула вона припадково — чоловік дурницю, мовляв, він гріх свій замопить перед всевишнім.

Але прокуратор той якийсь безбожник. Він каже: Коли сипмають чоловік, що він оперує двоголовою мушайською машиною, або коли хлопець потягне парубляного — хто збачне ганяється карні цим беззаконником.

Піше єгомосці сердобольні послання до вдови Еми, а дячок, немаче яка нечиста сила його ієкушає, перехоплює листи єгомосці.

Єгомосці Вілсон дивлячись про діла нечестиві дичка свого, взяв револьвера і почав стріляти його і його жінку: дячка же, що єгомосці Вілсона "треба жаліти, а не карати".

А коли до Мендоти наспіла чикагівські газети з новим єпископом цієї історії, й коли бойсис побігли вулицями, вигукуючи: "Extra! Extra! (бойсис завжди є бойсами)" — то несподівано ж зібрався міська рада і обурена до глибокої побожності душі отаким беззаконником, наказав пошліти негайно дивляти за місто всіх бойсів з чикагівськими газетами.

Ось як то побожні люди роблять з проповідниками слова божого, а не так, як в більшовицькій країні.

Місто Ел Дорадо, в стеїті Аркенсо. Два попи білих "святотвірні", а третій пп чорний, негритянсько-баптистський віри. Білі попи. Бо останніми часами люди повимнювали кводри на ніккі і "набоже" їде "ту-сло".

Ніхто з мого не симпатизує — скаржитесь дячок. Вже прогнали мене з роботи. Я ж нічого проти єгомосці не маю, бог мені свідок. А того листа я використав перед цер-

Пам'ятаючи, що бог трибуно любить, склади ці попи трибуно між собою і центами, заробленими трудами праведними, купиди машинерію, встаткували "distilling plant ever seen in this county" й почали виробляти рідину, яка, як свиретньо каже, "веселить серце чоловіка".

Але нечестиві попица, наушнені пекельними думками, винохали, сконфіскували "плент" товар, а побожних продуцентів замкнули до чистилища, "ідеже несть ні печаль, ні воздыханія".

Серце білих попів — сокрущилось і вони почали молитися за ворогів своїх (поліцію), щоб боф протист м, "бо не знають вони, що роблять", а Рой Деніс, негритський баптист-пип, зараз же в тюрмі почав арештантам проповідувати слово боже та закликати їх, щоб покаялися, бо... страшний суд наближається.

Думав вже я на цьому закінчити, коли знову наспіла сумна... дуже сумна вістка, й то з самого земного раю. Канафорні.

Проповідниця слова божого з релігійної секти, що називається "Divine Order of the Royal Arm of the Great Eleven" (перекладайте собі, читачу, самі на українське) покарано судом за велике побожне діло.

(Ох, боже наш, боже наш, до якого ми часу дожили? Земля під нами перенергається. Не дурно мій покинула бабуся казала: "Намгтай, синку, як люди обидуть заплот діляні світ, тоді страшний суд буде!")

Слухайте ж і плачте разом з покараною проповідницею.

Два архангели господи, Гаврило і Михайло, явились в полі до мисис-єгомосці Мей Отис Баскборн і подиктували їй велике посланье від бога, в якому викрили перед нею всі гріхи природи, включаючи місцеві мінеральні багатства, що лежать в землі під "великою шестою пенаткою".

Встала рано мисис-єгомосці Баскборн і, натхнена словом божим, пішла до місцевого властителя нафтових жерел Клиффорда Дебней, розповіла йому чудо, але не сказала їй саме мінеральні багатства лежать в землі за "великою шестою пенаткою". Це відкриття, сказала вона, зробить тільки в спеціальній книжці, яку видасть під назвою "Велика Шеста Пенатка".

Клиффорд Дебней, сприйшовши поширенню слова божого, дав мисис-єгомосці 40 тисяч доларів на видання книжки. Взяла мисис гроші, але архангели більше не зявилися і книжка світу божого не побачила.

Колі зогвадився Клиффорд Дебней за грошіми, то вони були вже за 100-000 великою пенаткою, до якої навіть мегархангела Гаврила не досягне.

Справа опинилася в суді. На суді було багато народу. На суді таки признав мисис-єгомосці винною в обманстві — навіть не в одному, але аж у всіх мох, і за кожне з них грозить їй від одного до тринадцяти літ чистилища.

"Ізбави нас од лукавого — аминь".

Роб. божий, Шанка Куркулєнко.

Р. С. Пипу в повинних справах листа до пани римського, щоб налічив день міжнародної молитви по рабах божих єгомосціх, жертвах брутальної демократичного терору, і виклав американських прокураторів та попицав за переслідування духовенства в країні демократії — от що!

Так, що невдовзі знову будемо молитися на міжнародно скаду.

П. К.

Капіталізм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багачів і знаряддя одурювання працюючих.